

2^ο Διαγώνισμα Νεοελληνικής Γλώσσας Γ' Γυμνασίου

ΕΝΟΤΗΤΕΣ: 2 & 3 ΣΕΛ. 30 - 62

Α)ΚΕΙΜΕΝΟ:

Η πικρή γνωριμία με το ρατσισμό

Δεν είναι εύκολο να είναι κανείς διαφορετικός, ιδίως όταν είναι παιδί. Η φυσική διαδικασία του μεγαλώματος παρουσιάζει ήδη αρκετά προβλήματα, τα οποία επιτείνονται αν ανακαλύψουμε ότι κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο αποκλίνουμε από το μέσο όρο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η δική μου οικογένεια ήταν διαφορετική. Οι γονείς μου μιλούσαν λίγα αγγλικά και αυτά με μια βαριά ιταλική προφορά. Το στυλ της ζωής μας ήταν ολοφάνερα διαφορετικό, ένα μικρό κομμάτι Μεσογείου στις ακτές της Αμερικής. Τρώγαμε διαφορετικά εξωτικά φαγητά. Οι συζητήσεις μας ήταν πιό ζωντανές και οι φωνές μας λίγο πιό δυνατές. Οι κινήσεις μας πιό έντονες. Ο κόσμος στον οποίο ζούσαμε ήταν σίγουρα πιό ξένος. [...]

Εκείνο τον καιρό ο πατέρας και η μητέρα, τους οποίους μέχρι τότε αγαπούσα χωρίς καμιά αμφισβήτηση, ξαφνικά με ενοχλούσαν. Γιατί δεν μπορούσαν να είναι σαν τους άλλους γονείς; Γιατί μιλούσαν με αυτή την απροκάλυπτη προφορά; Γιατί δεν μπορούσα να τρώω κορνφλέικς για πρωινό, αντί για φραντζολάκια και καφέ με γάλα; Γιατί δεν μπορούσα να παίρνω μαζί μου για κολατσιό, φυστικοβούτυρο και σάντουιτς με μαρμελάδα, αντί για καλαμαράκια; («Μπλιάξ», έλεγαν τα άλλα παιδιά, «ο Μπουσκάλια τρώει τα πόδια του χταποδιού»). Δεν υπήρχε κανένας τρόπος να γλιτώσω από το επώδυνο στίγμα να είμαι Ιταλός και γιός του Τούλιο και της Ρόζας Μπουσκάλια, ακόμη και το όνομά μου έγινε πηγή στεναχώριας για μένα.

Ήταν συνηθισμένο εκείνο τον καιρό να μας κολλάνε τις ταμπέλες «μακαρονάς» και «μετανάστης». Ποτέ δεν ήμουν απολύτως σίγουρος για το τι σήμαιναν αυτές οι λέξεις, παρ' όλα αυτά ένιωθα το κεντρί τους. Πρωτόνιωσα αυτόν τον πόνο μια μέρα καθώς έφευγα από το σχολείο. Βρέθηκα ξαφνικά περικυκλωμένος από μια ομάδα παιδιών που μου φώναζαν αυτά τα λόγια. Ένα από αυτά τα παιδιά μου πέταξε ένα κέικ. Η κρέμα και η ζάχαρή του έσκασαν πάνω στο πρόσωπο, τα μαλλιά και τα ρούχα μου. «Βρωμομετανάστη», φώναζαν. Μου φάνηκε ότι πέρασε μια αιωνιότητα ώσπου να απελευθερωθώ από τον κύκλο τους, αφού είχα φάει αρκετές κλοτσιές και μπουνιές. [...]

Μόλις έφτασα σπίτι κλειδώθηκα στο μπάνιο για να μη με δουν. Δεν μπορούσα ν'αντέξω την πιθανότητα να με δουν οι γονείς μου σ' αυτήν την έξαλλη κατάσταση. [...] Τελικά ο πατέρας χτύπησε την πόρτα του μπάνιου. «Τι κάνεις εκεί μέσα, τι συμβαίνει;», με ρώτησε. Μόνο αφού εξάντλησε όλη του την ευγένεια και την πειθώ άνοιξα επιτέλους την πόρτα και τον άφησα να μπει.

«Τι συνέβη;», με ρώτησε. Του εξήγησα. Τελείωσα την ιστορία και περίμενα. «Εντάξει», είπε ήσυχα, «έγινε και αυτό. Σε βρήκαν και σένα οι άνθρωποι που μας πληγώνουν και μας κάνουν να κλαίμε. Δεν μας ξέρουν και όμως μας μισούν. Οι δειλοί, που κάνουν τους δυνατούς μόνο, όταν είναι πολλοί και τα βάζουν μαζί μας, γιατί ξέρουν ότι είμαστε λίγοι και δεν είμαστε σε θέση να τους

αντιμετωπίσουμε.Ξέρω ότι σε πλήγωσαν αλλά αυτό που έγινε δεν είχε εσένα σαν στόχο.Εσύ απλώς έτυχε να βρίσκεσαι εκεί.Μπορούσε να συμβεί στον καθένα μας.»

«Μισώ που είμαι Ιταλός»,του εξομολογήθηκα θυμωμένα , «θα ήθελα να είμαι ο,τιδήποτε άλλο!».

Ο πατέρας μου με κράτησε σφιχτά και η φωνή του τώρα ήταν δυνατή και απειλητική. «Να μη σε ξανακούσω να το λες αυτό ποτέ!Επρεπε να είσαι υπερήφανος γι' αυτό που είσαι.Σκέψου λιγάκι ότι η Αμερική ανακαλύφτηκε και πήρε το όνομά της από έναν Ιταλό!Οι Ιταλοί κάνουν γλυκιά μουσική,τραγουδούν υπέροχα,ζωγραφίζουν τους ωραιότερους πίνακες,γράφουν αριστουργήματα και κτίζουν όμορφα κτίρια.Πώς μπορεί να μην είσαι περήφανος που είσαι Ιταλός;Και είσαι ακόμη πιά τυχερός γιατί είσαι και Αμερικανός».

«Όμως όλα αυτά δεν τα ξέρουν οι άλλοι»,του αντιμίλησα, «θα προτιμούσα να είμαι σαν όλους τους άλλους».

«Ε λοιπόν,δεν είσαι!Ο θεός δεν θέλησε να μας κάνει όλους ίδιους.Μας έκανε διαφορετικούς για να μπορεί ο καθένας να είναι ο εαυτός του.Ποτέ να μην φοβάσαι τις διαφορές.Η διαφορά είναι καλό.Θα σου άρεσε να είσαι σαν τα παιδιά που σ'έδειραν και σου φώναζαν αυτά τα πράγματα;Θα σου άρεσε να κάνεις τους άλλους να υποφέρουν και να κλαίνε;Δε χαίρεσαι που διαφέρεις απ' αυτούς;»Θυμάμαι ότι το επιχείρημά του μου είχε φανεί πολύ δυνατό,αλλά έμεινα σιωπηλός.

«Λοιπόν θα σου άρεσε;»,επέμενε ο πατέρας μου, «θα ήθελες να είσαι σαν κι αυτούς,σαν κι αυτούς που σε πλήγωσαν;»

«Όχι»

«Τότε σκούπισε τα μάτια σου και να είσαι περήφανος γι' αυτό που είσαι».[...]

Βεβαίως ο πατέρας μου δεν έλυσε το πρόβλημα της μισαλλοδοξίας,εκείνο το ηλιόλουστο καλιφορνέζικο απόγευμα αλλά κάτι στη εξήγησή του,στη δύναμη και στην αποφασιστικότητά του ,συνέχισε πάντα να με βοηθά να δω τη μισαλλοδοξία και τις διακρίσεις όπως πραγματικά είναι:ένα καταφύγιο για την αδυναμία και την άγνοια.Την παραδοχή και την κατανόηση την περιμένουμε από τους δυνατούς.

Λεό Μπουσκάλια, «Ο πατέρας μου»

B) ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. Ποια είναι η αντίδραση του νεαρού μετανάστη στην επιθετικότητα των συμμαθητών του;Με ποιά στάση και ποιά επιχειρήματα προσπαθεί ο πατέρας να ανατρέψει τα αρνητικά συναισθήματα που τείνει να δημιουργήσει ο γιός του για την ταυτότητά του;

Μονάδες 2,5

2. Να εντοπίσετε τα σημεία που υπάρχει ευθύς λόγος στο κείμενο και να τα τρέψετε στον πλάγιο λόγο.

Μονάδες 2,5

3. Να χωρίσετε το κείμενο σε ενότητες και να γράψετε έναν πλαγιότιτλο για την καθεμία.

Μονάδες 2,5

4. Από τις παραπάνω υπογραμμισμένες λέξεις κάποιες χρησιμοποιούνται μεταφορικά και κάποιες κυριολεκτικά.Να δηλώσετε πως χρησιμοποιούνται και να σχηματίσετε φράσεις με την άλλη σημασία.(π.χ Αν στο κείμενο η σημασία της λέξης είναι

κυριολεκτική, να σχηματίσετε μια φράση όπου αυτή η λέξη να έχει μεταφορική σημασία)

Μονάδες 2,5

Γ) ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΛΟΓΟΥ:

Υποθέστε ότι στο σχολείο σας έχετε κάποιους αλλοδαπούς μαθητές, τους οποίους κάποιοι συμμαθητές σας τους αντιμετωπίζουν με προκατάληψη και καχυποψία. Γράψτε ένα κείμενο για τη σχολική εφημερίδα με το οποίο να τους πείσετε ότι η συμπεριφορά τους δεν είναι σωστή.

Μονάδες 10